

*Üniversiteyi Gıda Sanayi
ile Buluşturan Akademisyen*

MEHMET PALA

*Bilgi ve deneyimlerini
paylaşmaktan yorulmayan,
mücadeleden vazgeçmeyen
bir bilim insanının
ilham veren yaşam öyküsü*

 Doğan
SoLibri

Üniversiteyi Gıda Sanayi ile
Buluşturan Akademisyen

ÜNİVERSİTEYİ GIDA SANAYİ İLE BULUŞTURAN AKADEMİSYEN

Yazan: Mehmet Pala

Editör: Haşim Akman

Yayın hakları: © Doğan Egmont Yayıncılık ve Yapımcılık Tic. A.Ş.

Bu eserin bütün hakları saklıdır. Yayınevinden yazılı izin alınmadan kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz, hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

1. baskı / Haziran 2021 / ISBN 978-605-09-8370-8

Sertifika no: 11940

Kapak tasarımı: Elif Uğur - Esin Pala

Baskı: Ay-Han Matbaası

Mahmutbey Mah. 2622 Sok. No: 6/31

Bağcılar - İSTANBUL

Tel. (212) 445 32 38 / Faks (212) 445 05 63

Sertifika no: 44871

Doğan Egmont Yayıncılık ve Yapımcılık Tic. A.Ş.

19 Mayıs Cad. Golden Plaza No. 3 Kat 10, 34360 Şişli - İSTANBUL

Tel. (212) 373 77 00 / Faks (212) 355 83 16

www.dogankitap.com.tr / editor@dogankitap.com.tr / satis@dogankitap.com.tr

Üniversiteyi Gıda Sanayi ile Buluş­turan Akademisyen

Mehmet Pala

Yaşamımı paylaşan ve her aşamasında desteğini
esirgemeyen sevgili eşim Necla'ya;
Varlıklarıyla bizi mutlu eden evlatlarımız Ergin ile Esin'e;
Aramıza katılmasıyla büyük aile olmamızı sağlayan
gelinim Zübeyde'ye; Sevinç kaynağımız,
biricik torunum Ece'ye;

Gösterdikleri karşılıksız fedakârlık, şefkat, sevgi ve güvenle beni ülkesine ve topluma faydalı bir insan olmaya yönelten, hayata tutunmamı, başarılı olmamı sağlayan ilk ve en önemli kişiler, artık her ikisi de rahmete kavuşmuş olan annem Cezminur ile babam İdris Pala'dır. Onlara minnet duygum hiç bitmeyecek.

İçindekiler

Önsöz yerine 17

Giriş 21

1 / Memleketim, ailem ve hayatımız

Çocukluk ve gençlik yıllarım 25 • Hasanoğlan'ın tarımdan kopma süreci 29 • İlkokula başlamam 31 • Ortaokul dönemi 33 • Ankara Atatürk Lisesi 36 • Zamanım trenlerde geçiyordu 37 • Garda tren beklemek 40

2 / Köy enstitüleri ve bir kasabanın evrimi

Hasanoğlan Köy Enstitüsü 45 • Köy enstitülerinin kapatılma süreci 47 • Köy enstitüsünün Hasanoğlan'la ilişkisi 48

3 / Meslek seçimim, eşim ve çocuklarım

Üniversite yıllarım 53 • Kayseri Şeker Fabrikası'nda staj 60 • Eşim Necla ile tanışmamız 63 • Evlilik ve Berlin'e yerleşmemiz 64 • Eşim Necla 68 • Çocuklarım Ergin ve Esin 71

4 / Çalışma hayatına atılmam ve yurtdışında doktora

Üniversiteyi bitirme ve Bolu'da ilk görev 77 • Bolu'daki günlerim 81 • Bolu'daki tavuk sayısı ve tarım istatistikleri 84 • Yurtdışı doktora sınavlarına girişim 85

5 / Almanya'da yeni bir hayat

İlk izlenimler 88 • Goethe Enstitüsü'nde Almanca öğrenimi 92 •

Hastanede tedavi dönemi **93** • Hastanedeki ateist öğretmen **95** •
Berlin Teknik Üniversitesi'ne kayıt **96**

6 / Berlin'de doktora yıllarım

Berlin'e yerleşme ve doktora başlama **100** • Doktora kayıt sırasında çıkan güçlükler **101** • İngiltere'de dil eğitimi **107**
• Doktora konum belli oluyor **108** • Buharlaştırıcıda ilk deneyler **110** • Enstitüden bazı anekdotlar **111** • Doktora çalışmam tamamlanıyor **114** • Kısa dönem askerlik **117**

7 / Yurda dönüş ve Ege Üniversitesi dönemim

Türkiye'ye dönüş, Ege Üniversitesi **119** • Almanca kitap yazımı **121**
• Ege Üniversitesi'ne başvuru **123** • Tarım Bakanlığı muvafakati sorun oldu **125** • Ege Üniversitesi'nde göreve başlama **126**

8 / Akademik hayata ilişkin notlarım

Öğrencinin hocaya saygı duyması **135** • Gıda Mühendisliği Bölümü **137** • Öğrenci stajları **139** • Hollanda'da araştırma **142** • Doçentlik hazırlıkları **148** • Ege Üniversitesi'nde felsefe sunumu **150**

9 / Antalya MEPASAN deneyimi

Antalya MEPASAN **154** • Yeni limon kasası **162** • MEPASAN'a kredi arayışı ve işin zorluğu **165** • TÜBİTAK'la ilk temas **167** • MEPASAN'da kazandığım deneyimler **172**

10 / TÜBİTAK yıllarım: Bilim dünyasına dönüş ve yenilikçi girişimler

TÜBİTAK Beslenme ve Gıda Teknolojisi Bölümü **176** • Prof. Dr. Cahit Arf'la bir anı: "Bilim adamlığı bir meslek değil, bir yaşam şeklidir" **179** • Bölümdeki çalışmalarımız **182** • Medya ile ilişkiler **187** • Tehdit edilme **189** • Baldaki kristalleşme sorunu **190** • "Halkın Beslenmede Bilinçlendirilmesi" projesi **191** • NATO projeleri **195** • Yeni NATO projesi alma çabaları **197** • NATO fındık, üzüm, incir ve kayısı projesi **201** • Fındık önemli bir üründür **204** • Fındık kolesterolü düşürüyor **206** • Ünal Sagra'nın ardından **207** • Kendi kendine ısınan konserve **208** • TÜBİTAK'ın patenti sorun oldu **210** • Askeri rasyon paketleri **213** • Gebze Yüksek Teknoloji Enstitüsü **215** • Prof. Dr. Nejat İnce, Gebze'ye

geliyor **216** • Himalayalar'a neden çıkamadım **217** • TÜBİTAK vefasız bir kurum mu? **218** • TÜBİTAK Merkez Laboratuvarı'nın kuruluşu **220** • TÜBİTAK'ta uluslararası ilişkiler **221** • UNIDO Gıda Teknolojisi Uluslararası Kursları **222** • Pakistan İslam Konferansı **226** • Kuveyt Gıda Güvenliği Konferansı **228** • Avustralya gezisi **229** • Singapur'a varış **231** • Avustralya teknik gezisine başlama **232** • Mildura'da üzüm araştırmaları **234** • Loxton'da Kayısı Araştırma Enstitüsü **235** • Avustralya'dan Türkiye'ye dönüş **237** • Güney Afrika teknik gezisi **238** • TÜBİTAK'tan ayrılış sürecim **241**

11 / Özel sektör ve Almanlarla çalışmam: Döhler'in Türkiye'de yükselişi

Döhler' de işe başlamam **244** • İlk kez vergi mükellefi oluyorum **252**

12 / Gıda sektöründe endüstriyel çalışmalar

Döhler Türkiye adım adım büyüyor **254** • Konfrut'un Isparta'ya taşınması projesi **262** • Patron gibi davranmak **264** • Karaman fabrikasını alma süreci **266** • İran'da fabrika kurulması **270** • Agrovita salça fabrikasının satın alınması **272** • Döhler Grubu'ndan ayrılma sürecim **272** • Tarım Bakanlığı ve bakan danışmanlığı **276** • Tarım bakanı danışmanı oluyorum **278** • Yeni Gıda Kanunu **280** • Tarım Bakanlığı'na destek niyeti **282**

13 / Yıldız Teknik Üniversitesi: Devam eden akademik kariyerim

Yıldız Teknik Üniversitesi dönemi **285** • Sevilen hocalar **289** • Maraş biberi çalışmaları **291** • Üniversitede performansı artırma önerisi **295** • Üniversiteden ayrılış **298**

14 / Gıda sanayiinde Ar-Ge ve kalite

Gözlem Gıda Kontrol ve Araştırma Laboratuvarları **300** • Gıda sanayiinde Ar-Ge **302**

15 / Akademik hayata yeniden merhaba

Haliç Üniversitesi 305 • Üniversite öğretiminde yeni dönem 307

16 / Sivil toplum çalışmalarım

Hasanoğlan Gençlik, Spor ve Eğitim Kulübü 310 • Hasanoğlan'ın Sesi gazetesi 315 • NTV'de "Sağlıklı Beslenme" televizyon programı 318 • Gıda Sanayii dergisi 321 • Gıda Teknolojisi dergisi 322 • Diyabet, Beslenme ve Obezite Derneği 324 • Sabri Ülker Gıda Araştırmaları Vakfı (SÜGAV) 328 • Ulusal Beslenme Platformu 331 • Obezite Araştırmaları Derneği 332 • TEMA Vakfı 333 • Kahvaltı Sohbetleri toplantıları 336

17 / Kısa bir hayat bilançosu

Kendimi sorgulamak 340 • Eleştiriye katlanmak gerekiyor 341 • Kendimi anlatabildim mi? 343 • Ülkeme duyduğum sorumluluk 344 • Şimdi daha zor 344 • Dostluklar önemli 345 • Aileye daha çok zaman 346 • Akademik yaşama bağlılık 347 • Kedilere duyduğum ilgi 348 • Sonsöz 349

18 / Yaşadıklarım ve yazılarım-I: *Gıda Teknolojisi* dergisi "Gündem" yazılarım

Tarımsal Üretimin Düşündürdükleri 352 • Gıda Sanayii Nereye Gidiyor 354 • Avrupa Birliği Tartışmaları 356 • Kendin İçin İstemek... 358 • Fındığın Düşündürdükleri 360 • Yeni Gıda Yasası ve Gıda Kontrolü 362 • Yaşama Bakış 364 • İstanbul'da Yaşamak 366 • Yeni Gıda Yönetmeliği Neler Getiriyor? 368 • AB Yolunda Bilinçli Olmak 371 • Baharın Düşündürdükleri 373 • Tüketici Beklentileri 375 • Entelektüel Sermaye 378 • Gıda Sanayiinde Mühendis İhtiyacı 380 • Yaşamdaki Değişimler 382 • Ayrıkotları Gelişiyor mu? 384 • Etik Değerlerin Bilincinde Olmak 387 • Krizin Düşündürdükleri 389 • Krizle Yaşamak 391 • Türkçenin Zenginliği 393 • Kıskançlığın Anatomisi 395 • Ekonomik Grip 397 • Gıda Teknolojisinin Felsefesi 399 • Dubai'nin Işıklarına Bakarken 402 • Abant'tan Starnberg Gölü'ne 404 • Berlin'i Hatırlamak 406 • Öğrenmenin Anatomisi 408 • İklim Değişimi ve Gıda Sanayii İçin Önemi 411 • Günümüzün Unutulan Kavramı: Vefa 413 • Yaşam Şekli-miz Sağlığımızı Etkiliyor 416 • Krizi Algılamak 420 • Meslek Eğitiminde Değişim Gereği 423 • Gıda ve Tarımda Yeni Model Arayışı 425 • Günümüzde Üniversite Mezunu Olmak 427 • Covid-19 Pandemisinin Düşündürdükleri 429

**19 / Yaşadıklarım ve yazılarım-II: Cumhuriyet gazetesi
“Pazar” eki yazıları**

Koreliler Büyük Çıkışa Hazırlanıyorlar **432** • Figaro'nun *Düğünü* **435** • İsviçre'nin Büyülü Dağları **436** • Almatı'da 'Elmanın Tadını Gör' **438** • Küba'da Salsanın Sırrına Varmak **440** • Japonların Türk Usulü Eğlencesi **443** • Pekin'de “İlgaz”ı Dinlemek **446** • Paris'te Beslenme Kongresi **450** • Dubai'nin Nesi Var? **452** • Japonya Felaketinin Almanya Yansımaları **455** • Murcia'dan Valencia'ya Aklımda Kalanlar **457** • Balkanların Paris'i Bükreş **460** • Sağlıklı Nardan Domates Fabrikasına **463** • Moskova'da Meyve Suyu Sempozyumu **465** • İpek Yolu'nun Anadolu Kapısı: Tebriz **468** • Baharda San Francisco **470** • İspanya'nın Bilinmeyen Güzel Şehri: Murcia **475** • Gıdalarda Mega Trendler **478** • Geleceğin Gıdaları İçin Çalışıyorlar **481** • Şeker Hastası Kedinin Hikâyesi **484** • Karşı Çatıdaki Martı Ailesi **489** • Yaşayabilen İçin Bilim Adamlığı Bir Yaşam Şeklidir **492**

20 / Yaşadıklarım ve yazılarım-III: Röportajlar

Krizin En Başarılı CEO'ları **495** • Kimse İşini Kaybetmeyecek Sözü Verdi **495** • Show Söyleşi: “Tarım ve Gıda Politikaları Yeniden Düzenlenmelidir” **497** • Döhler & Konfrut Büyük Oynuyor **501** • Akademi ve sanayi iç içe olmalı **508** • Prof. Dr. Mehmet Pala'nın kronolojik özgeçmişi **513**

Albüm **515**

Önsöz yerine

“Mal bildirimi” kamu görevi sayılan işleri yapanlarca belirli zamanlarda yerine getirilmesi gereken, çoğu zaman an-garya gibi görülebilse de, o kişilerin görevlerinden kişisel zenginleşme yolunda yararlanmamalarını telkin eden bir yöntem sayılabilir. Bu, uygulamada amaca ne kadar hizmet eder bilinmez. İnsanlar iyi tüfek yaptıkça Tanrı da daha hızlı uçan kuş yapar sözünün, mal bildirimleri için söylenmemiş olsa bile, pekâlâ uyarlanabildiğine de şahidiz.

Buradaki “mal” sözünden kasıt *işe yarar dokunulabilir*’ler olup, bir de *elle dokunulamayan* ve bildirime mutlaka tabi olması gerekenler var. Bunların başında da, her kamu görevinde bulunanın, görev süresince edindiği *işe yarar dokunulmazlar* var ki buna *bilgi ve deneyim birikimi* denilebilir. Söz konusu birikimin asli sahibi kamudur, çünkü tüm maliyeti – yaptığı ödemeler, uğramış olabileceği zararlar vb. giderlerle– bizzat kamu karşılamıştır.

Bu durumda iki gereksinim ortaya çıkıyor: Birincisi, toplumun sorun çözme kabiliyetini oluşturan bir bileşen olarak o birikimin, bulunduğu bireysel zihinden, toplumun ortak kültür tabanına aktarılabilir hale getirilebilmesi ve ikincisi de, onun toplumun ihtiyaçları doğrultusunda dolaşıma sokulabilmesidir.

Ben çeşitli biçimlerde kaleme alınmış biyografileri, yuka-

rıda söz ettiğim gereksinimlerden ilkinin neredeyse biricik yolu olarak niteliyorum. İkincisinin yolu ise birikimlerin sivil örgütlenmeler aracılığıyla toplum hizmetine sunulmasıdır.

Değerli dost Prof. Dr. Pala'nın bu kitabını, açıklamaya çalıştığım iki bileşenli ihtiyacın ilki için mükemmel bir örnek olarak görüyor ve kamu görevlerinde bulunmuş –hatta halen bulunmakta– olanlara örnek olmasını diliyorum (bu arada ikinci bileşen için de TEMA Vakfı ve Birleşik Akıl Ağı'ndaki çalışmalarına işaret etmek isterim).

Bir toplumun –kumaşa benzetilerek– dokusu denilebilecek *niteliği* içinde yer alan –*zihinsel yetkinlikler, bilgi-beceri ve ahlakın* büyük bölümünü oluşturduğu *bilim kültürü*'ne sahip– insanları, o toplumun en önemli varlıkları (*assets*) sayılmalıdır. Toplumumuzun da, benim yaşam ve gözlem alanımla sınırlı olmak kaydıyla tanıma onuruna erebildiğim öyle insanları var. Onlardan biri Prof. Dr. Mehmet Pala, diğeri –kitapta da adı geçen– Prof. Dr. A. Nejat İnce'dir.

Kitapta bazı bölümler neredeyse ayrı birer kitap olabilecek önemde. Bunlardan birisi, Köy Enstitüleri ile ilgili bölümdür. Sorunlarını bilgiyle çözen insan dokusu yerine nakil yoluyla duyduklarına dayalı, yaşamı boyunca sorun üreten bir insan dokusu arasındaki farkın yarattığı trajedi, bugünkü nesillere çözümleri için kalmış bir miras olarak kitapta yerini almıştır.

Bir diğerkonu, öğretmenin, bir öğrenciyi –*güya şakadan– yanan sobaya atarak cezalandırma girişimine, soba kapağını açarak yardımcı olan öğrenciler'in* anlatıldığı olaydır. *Düşünme yetileri yerine ezberleme becerileri* gelişmiş insan malzemesi yetiştirmeye dayalı –toplum onayına dayalı– sisteme dikkat çeken satırlar bir uyarı çanı gibi.

Kitabın her anlatısı, üzerinde çalışılıp Türkiye özelinde çözümler geliştirilmesi gereken nitelikte. Bunlardan ikisine daha kısaca değinip, satırlarımı bu eseri kazandırdığı için Prof. Dr. Mehmet Pala'ya şükranlarımla bitireceğim.

Bunlardan biri, Dr. Pala'nın, yaşamını derinden etkilediğini anlattığı Almanya kesitidir. Bir toplu çılgınlıkla 20. yüzyılın en büyük felaketini yaşatmış ve yaşamış bu toplumun, hangi değerlere tutunarak hayata döndüğünün anahtarlarından birisi olarak “yaptığı işi iyi yapmak” maksimi, bu kesitin hemen her satırında kendini belli ediyor. Bu bölümde beni en çok etkileyen sözü ise, “İşini iyi yapmayanın geciken otobüsten şikâyet *etme hakkı yoktur*” oldu. Diyebilirim ki Dr. Pala'yı tanımlayabilecek birkaç özlü söz aransa birisi bu olurdu (diğeri ise, “*Bilim adamlığı bir meslek değil, bir yaşam şeklidir*” olabilir).

Diğer nokta, *bir işin felsefesinin anlaşılmasını, o işin neredeyse tamamı sayan anlayış'ın*, Dr. Pala'nın yaşamını tanımlayan renklerden birisi olduğuna –birlikte çalıştığımız yıllar içinde– bizzat şahit oluşumdur.

Bu kitap bana birçok şey anlattı. Bunların birisi de her otobiyografinin (*zihinsel mal bildirimini*) sadece kişilerin kendilerince yazılmasının yetmeyebileceği; aynı zamanda bir şahidin de, imzasıyla, yazılanları doğrulaması gerektiridir.

Ben de imzama şahit olarak gönül rahatlığıyla ve onur duyararak atıyorum.

M. Tınaz Titiz

19 Ekim 2020/Erenköy-İstanbul

Giriş

Herhalde bundan sekiz on yıl önceydi. *Gıda Teknolojisi* dergisinin sahibi Cem Kaçmaz, bir gün bana, “Hocam, sizin yaşamınız, bugüne kadar yaptıklarınız bana çok enteresan geliyor. Yaşamınızı, yaşadıklarınızı, deneyimlerinizi okurlarla paylaşmak ister misiniz?” diye sordu. Aslında benim de aklımda böyle bir düşünce vardı, ancak bir türlü harekete geçemiyordum. “Peki, bunu nasıl yapalım Cem?” dedim. “Bir ses kayıt cihazı alıp, boş zamanlarınızda kendinizle ilgili ne varsa anlatın. Biz de kaydı çözer ve yazı haline getiririz” dedi. Bunun üzerine ben de bir kayıt cihazı aldım. Ancak aradan altı ay geçmesine rağmen, hiçbir şey yapamamıştım. Bunun üzerine Cem Bey bu kez, kayıt cihazının başına geçip bana soru sorarak, yaşamımı anlattırmayı denedi. Böylece dört beş oturumda, her biri bir-bir buçuk saat olmak üzere, konuşmalarımı kayda geçirdik. Daha sonra kayıtlar yazıya döküldü. Bu sefer de ben, Cem Bey’in defalarca uyarmasına rağmen, o yazıları düzeltme ve düzenleme isteğini kendimde bulamadım. Ayrıca yaşamımın sadece küçük bir bölümünü anlatabildiğimi fark etmiştim

Geçen yılın eylül ayında konu yeniden aklıma geldi. Bu sefer de zihnime bir soru takıldı: Özyaşamöykümü nasıl yazmalıydım? Hemen bir kitapçıya gidip incelemelerde bulun-

dum. “Özyaşamöyküsü” tarzında kaleme alınmış, bana da yol gösterecek nitelikte pek bir örnek bulamadım. Çabalarıma tanık olan arkadaşlarımla birçoğu, Türkiye’nin farklı dönemlerine öyle veya böyle tanıklık ettiğim için yaşadığım olayları ve nedenlerini, ders çıkartılabilecek sonuçlarını yazmamı önerdiler. Sonuçta yazmak için sakın bir ortam gerektiğini anladım. Bu kez ciddi bir kararlılıkla işe koyuldum ve Assos’ta sakın bir otele yerleşip altı gün boyunca çalıştım; çok da verimli oldu.

Bir konu hakkında yazı yazmaya uzak olmadığım halde, son çalışmam sırasında bir şeyin daha farkına vardım: İnsan, hayatını yazıya dökmeye başlayınca ne kadar çok olay yaşadığını, üzüntüleri, hayal kırıklıklarını, sevinçleri, başarıları geride bıraktığını görüyor; hayatını bir film şeridinden geçer gibi kendi önüne sermesinden büyük bir rahatlık duyuyor. Ayrıca, insanın kendi hayatını yazması, anlık düşünceleri kaleme almaktan çok farklıymış.

Okuduğunuz otobiyografiyi kaleme alırken, daha önceden almış olduğum herhangi bir nottan yararlanmadım. Tamamen hatırladıklarımı yazdım. Bu yoğun çalışma temposunun içinde artık ihtiyacım olan tek şey zamandı.

Altı aylık bir süreyi geride bırakmıştım ki COVID-19 salgınıyla Mart 2020’de evde kalma dönemi başlamıştı. Zor bir süreçti. Bütün gün evde kalmanın zorluğuna katlanmak, dışarı çıkamamak beni oldukça bunalttı. İşte bu zor dönemde özyaşamöykümü yazmaya yoğunlaşmak beni önemli ölçüde rahatlattı.

Her gün beş altı saat çalışmak, günlerin geçmesini daha da kolaylaştırıyordu. Yazdıkça yeni konular, olaylar aklıma geliyordu. İşin en zoru da neyi, ne ölçüde ve kadar ayrıntıyla yazmam gerektiğine karar vermektir. Yazdıklarımın arasında beni bugün bile hayrete düşüren olaylar ve anılar vardı.

Peki, bir insan neden yaşamöyküsünü yazmaya kalkışır?

Bir toplumun –kumaşa benzetilerek– dokusu denilebilecek *niteliği* içinde yer alan insanları, o toplumun en önemli varlıkları (*assets*) sayılmalıdır. Toplumumuzun da, benim yaşam ve gözlem alanımla sınırlı olmak kaydıyla tanıma onuruna erebildiğim öyle insanları var. Onlardan biri Prof. Dr. Mehmet Pala'dır.

Bu kitap bana birçok şey anlattı. Bunların birisi de her otobiyografinin (*zihinsel mal bildirimini*) sadece kişilerin kendilerince yazılmasının yetmeyebileceği; aynı zamanda bir şahidin de, imzasıyla, yazılanları doğrulaması gerektiğidir.

Ben de imzayı şahit olarak gönül rahatlığıyla ve onur duyarak atıyorum.

M. Tınaz Titiz

Ankara Hasanoğlan'da doğan Mehmet Pala, A. Ü. Ziraat Fakültesi'ni bitirdikten sonra Tarım Bakanlığı'nın yurtdışı doktora sınavını kazandı. Sekiz yıl süren zorlu bir mücadele sonunda Berlin Teknik Üniversitesi'nde önce "Gıda Mühendisliği" öğrenimi gördü, ardından da doktorasını tamamladı. Yurda döndükten sonra, Ege Üniversitesi başta olmak üzere çeşitli üniversitelerde akademik çalışmalarını sürdürdü.

TÜBİTAK Marmara Araştırma Merkezi'nde on yıl süren Beslenme ve Gıda Teknolojisi bölüm başkanlığı döneminde çok sayıda ulusal ve uluslararası projeyi başarıyla yürüttü; eğitim programları düzenledi. Yirmi yılı aşkın bir süre, üniversiteyle eş zamanlı olarak, gıda sanayi şirketlerinde üst düzey yöneticilik yaptı. Üniversite ile iş dünyasının bütünleşmesi için büyük çaba harcadı. Bakan danışmanlığı yaptı. Toplumun bilinçlenmesi için TEMA Vakfı gibi birçok sivil toplum kuruluşunda ve TV programlarında aktif görev aldı.

Üniversiteden mezun olduğunda, henüz 21 yaşındayken, ülkenin kalkınması ve refahı için çok çalışacağına, doğruluktan ayrılmayacağına ve mücadeleden yılmayacağına dair kendi kendine imzalı taahhütte bulundu. Bu kitapta Mehmet Pala, öğrenim hayatında, çalıştığı kuruluşlarda yaşadıklarını, her biri başlı başına önem taşıyan birçok olaya ilişkin gözlemlerini ve acı-tatlı deneyimlerini okuyucuyla paylaşıyor. Yaşamda anlam arayan, değer üretmek için durmadan çalışan ve amacından asla vazgeçmeyen bir üniversite hocasının yaşam öyküsünü farklı boyutlarıyla ortaya koyuyor.

TEMA

* Bu kitaptan sağlanacak olan telif geliri yazar tarafından TEMA Vakfı'na bağışlanmıştır.

